

ΕΝΑ ΑΘΩΟ ΑΓΓΙΓΜΑ
Της Βηθλεέμ Κυριακάκη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΕΦΗΒΗ 1
- B) ΕΦΗΒΗ 2

Δύο έφηβες κάθονται σε ένα δωμάτιο. Ακουμπάνε τις πλάτες τους πάνω σε ένα κρεβάτι και κάθονται πάνω σε ένα χαλί. Κρατάνε χέρια και κοιτάνε μπροστά προς το κοινό. Η χρονιά είναι άγνωστη.

(Όλος ο διάλογος γίνεται με δυνατές έντονες φωνές εκτός άμα υπάρχει σημείωμα δίπλα για μια αλλαγή.)

ΕΦΗΒΗ 1:
Φοβάμαι.

ΕΦΗΒΗ 2: (γυρίζει το κεφάλι της και κοιτάει το πρόσωπο της εφήβους 2)
Τι φοβάσαι;

ΕΦΗΒΗ 1: (γυρνάει το κεφάλι της και κοιτάει και αυτή το πρόσωπο της εφήβου 2)
Να σου κρατάω το χέρι.

Παύση για κάποια δευτερόλεπτα. Έφηβη 1 ξεφυσά και κοιτάει κάτω και μετά πάλι την άλλη Έφηβη.

ΕΦΗΒΗ 1: (πιο ήρεμα)

Φοβάμαι να σου κρατάω το χέρι. Φοβάμαι ότι αν κάποιος καταλάβει με ποιον τρόπο στο κρατάω, την σημασία πίσω από αυτό το αθώο άγγιγμα.. Θα με κάψουν στην πυρά. Θα με σκοτώσουν. Θα με πουν αμαρτωλή, τέρας και ανώμαλη.

ΕΦΗΒΗ 2: (πιο ήρεμα)

Τότε γιατί μου το κρατάς;

Τα χέρια τους σηκώνονται από το πάτωμα που ήταν ακουμπισμένα και ακόμα με μπλεγμένα δάχτυλα τα φέρουν ανάμεσα τους και τα κοιτάνε.

ΕΦΗΒΗ 1: (ήρεμα)

Επειδή θα προτιμούσα να καώ στην πυρά, να πεθάνω, (**έντονα**) να φοβάμαι. (**Ηρεμα**)
Θα προτιμούσα να σφίγγεται η καρδιά μου όταν περνάμε κρατώντας χέρια από εκκλησίες, από παρέες εφήβων και ενηλίκων. Από άντρες και γυναίκες. Θα προτιμούσα να τρέμω πάρα να σου αφήσω το χέρι. Γιατί τότε κάθε ψίχουλο ειλικρίνειας που μοίρασα στον εαυτό μου σαν πεινασμένο θηρίο θα χαθεί. Θα χαθεί μόλις αφήσω το χέρι σου επειδή φοβάμαι.

ΕΦΗΒΗ 2: (κοιτάει προς το κοινό πάλι και τα χέρια τους ξανά ακουμπάνε το πάτωμα.)

Και εγώ φοβάμαι ξέρεις. Και εγώ φοβάμαι.

ΕΦΗΒΗ 1: (ήρεμα)

Το ξέρω.

ΕΦΗΒΗ 2:

Φοβάμαι όταν αναφέρω το φύλο που μου αρέσει. Φοβάμαι όταν οι άντρες μου λένε θα με αλλάξουν. Θα μου δώσουν να καταλάβω, θα μου δείξουν τι σημαίνει αληθινό σεξ, Αληθινή ικανοποίηση. Ότι είναι κρίμα να είμαι έτσι, ότι χάνουν πολύ. Ότι είμαι πολύ όμορφη για να είμαι αμαρτωλή, για να πάω στην κόλαση.

ΕΦΗΒΗ 1: (κοιτάει με θλίψη την Έφηβη 2)

Φοβάμαι να σε φιλήσω. Φοβάμαι ότι οι κατάρρες θα κάψουν τα χείλια μου και την ψυχή μου. Ότι με ένα φιλήθω θα χάσω την πνοή μου.. αλλά πόσο σε αγαπώ. Πόσο θέλω να σε φιλήσω. Και ας με διώξουν. Και ας με δέρουν και ας με βρίσουν. Θέλω να σε φιλήσω. Να αισθανθώ τα χείλια σου κοντά μου. (**Η Έφηβη 2 γύρνα και την κοιτάει.**) Το να σε αγαπάω αξίζει ακόμα και αν δεν θα έπρεπε.

ΕΦΗΒΗ 2:

Έχω βαρεθεί να προκαλώ επειδή σε αγαπάω. Έχω βαρεθεί να με βλέπουν σαν σεξουαλικό αντικείμενο επειδή μου αρέσεις. Μου αρέσεις για εμένα όχι για αυτούς. Γιατί νομίζουν ότι μου αρέσεις για να ικανοποιήσω τις άρρωστες φαντασιώσεις τους. Γιατί νομίζουν ότι ο κόσμος γυρνάει γύρω από αυτούς.

ΕΦΗΒΗ 1:

Λένε ότι τα αγόρια θα είναι πάντα αγόρια. Θα είναι πάντα αυτοί. Θα είναι πάντα άγριοι και τρομαχτικοί. Θα είναι τέρατα και θα γλυτώνουν επειδή είναι αγόρια. Δεν είμαστε σε κατάσταση να τα βάλουμε μαζί τους. Είμαστε γυναίκες.

ΕΦΗΒΗ 2: (κοφτά)

Μακάρι να μην ήμουν. Μακάρι να έπαιρνα τώρα ένα ψαλίδι να τα έκοβα τα μαλλιά. Να έκρυβα το στήθος μου πίσω από φαρδιά ρούχα. Να νομίζουν ότι είμαι αγόρι, ότι είμαι άντρας. Να μπορώ να σου κρατώ το χέρι χωρίς να φοβάμαι. Να μπορώ ίσως να σε φιλώ. Να μας σταματάνε στους δρόμους παππούδες και γιαγιάδες, να μας δίνουν την ευχή τους, όχι να κάνουν το σταυρό τους και να περνάνε βιαστικά από δίπλα μας. Λες και είδαν τον διάβολο. Τον σατανά. Λες και ήμαστε κάτι βρόμικο... νιώθω ενοχές που σου στερώ το να είσαι με αγόρι. Το να έχεις μια καλή ζωή. Να γίνεις νόμιμα γυναίκα κάποιου.

ΕΦΗΒΗ 1:

Μπορώ να περιμένω αιώνες ολόκληρους, για να με κάνεις δικιά σου. Να γίνω δικιά σου, νόμιμα. Να σε παντρευτώ. Θα περιμένω.

ΕΦΗΒΗ 2:

Θα περιμένεις για πάντα.

ΕΦΗΒΗ 1:

Η αιωνιότητα δεν ακούγεται τόσο άσχημη αν στο τέλος θα μπορώ να σου πιάνω το χέρι χωρίς να φοβάμαι.

Μικρή παύση κάτι δευτερόλεπτων. Οι δύο κοπέλες φιλιούνται πεταχτά στα χείλια. Κοιτάζονται και ξανά φιλιούνται με περισσότερο πάθος και διάρκεια λίγων δευτερολέπτων. Το φιλί σταμάτησε και κοιτάζουν η μία τα μάτια της άλλης.

ΕΦΗΒΗ 2:

Κάηκε η ψυχή σου;

ΕΦΗΒΗ 1:

Κάηκα ολόκληρη.

ΕΦΗΒΗ 2:

Δεν φοβάμαι πλέον.

ΕΦΗΒΗ 1:

Πέρασε μια αιωνιότητα γρήγορα.

ΕΦΗΒΗ 2:

Πόσο ακόμα θα μείνουμε εδώ. Έχουν περάσει 232 χρόνια. Πόσο ακόμα θα μείνουμε σε αυτό το δωμάτιο.

ΕΦΗΒΗ 1:

Μέχρι όλοι οι ερωτευμένοι σταματήσουν να φοβούνται να κρατήσουν το χέρι αυτού που αγαπάνε. Μέχρι να μην υπάρχει μόνο νόμος δικαιώματος αλλά και πράξη. Μέχρι να μην πεθαίνουν άτομα στους δρόμους επειδή αγάπησαν. Επειδή ένιωσαν. Επειδή άλλαξαν τον εαυτό τους. Επειδή ήταν ελκρινείς. Επειδή ήταν γυναίκες.

ΕΦΗΒΗ 2:

Μια αιωνιότητα.

ΕΦΗΒΗ 1:

Μια αιωνιότητα μαζί σου. Επειδή μαζί σου θα είμαι εντάξει.

ΕΦΗΒΗ 2:

Μέχρι να μην φοβούνται. Μέχρι να μην δολοφονούνται σαν εμάς στα πεζοδρόμια. Μια αιωνιότητα.

ΕΦΗΒΗ 1:

Μη μου αφήσεις ποτέ το χέρι.

ΤΕΛΟΣ